

1. Арешт майна боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення.

2. Арешт на майно боржника може накладатися державним виконавцем шляхом:

винесення постанови про арешт коштів та інших цінностей боржника, що знаходяться на рахунках і вкладах чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах;

винесення постанови про арешт коштів, що перебувають у касі боржника або надходять до неї;

винесення постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження;

проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту.

Постанова про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження вноситься державним виконавцем не пізніше наступного робочого дня після закінчення строку для самостійного виконання рішення (якщо така постанова не виносилася під час відкриття виконавчого провадження) та не пізніше наступного робочого дня із дня виявлення майна. { Частина другу статті 57 доповнено абзацом шостим згідно із Законом N 423-VIII (423-19) від 14.05.2015 }

Проведення опису майна боржника здійснюється не пізніше ніж протягом місяця з моменту отримання інформації про місцезнаходження майна. { Частина другу статті 57 доповнено абзацом сьомим згідно із Законом N 423-VIII (423-19) від 14.05.2015 }

3. Постановами, передбаченими частиною другою цієї статті, може бути накладений арешт у розмірі суми стягнення з урахуванням виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій та застосованих державним виконавцем штрафів, на все майно боржника або на окремі предмети. Копії постанови, якою накладено арешт на майно боржника та оголошено заборону на його відчуження, державний виконавець надсилає органам, що здійснюють реєстрацію майна або ведуть реєстр заборони на його відчуження.

4. Копії постанови державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника надсилаються не пізніше наступного робочого дня після її винесення боржнику та банкам чи іншим фінансовим установам або органам, зазначеним у частині другій цієї статті, та органам, що ведуть Державний реєстр обтяжень рухомого майна. Постанова державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

{ Частина четверта статті 57 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5405-VI (5405-17) від 02.10.2012 }

5. Про проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту державний виконавець складає акт опису та арешту майна боржника. Під час проведення опису та арешту майна боржника державний виконавець має право оголосити заборону розпоряджатися ним, а в разі потреби - обмежити права користування майном, здійснити опечатування або вилучити його у боржника та передати на зберігання іншим особам, про що зазначається в акті опису та арешту. Вид, обсяг і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин.

6. Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою передбачену законом відповідальність зберігача майна.

7. Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації здійснюється у строк, встановлений державним виконавцем, але не раніше ніж через п'ять днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту.

8. Виявлені під час опису цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і не пізніше наступного робочого дня передаються на зберігання установам Національного банку України, які зобов'язані

прийняти їх на безоплатній основі. Арешт на цінні папери накладається в порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України.

{ Частина восьма статті 57 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5178-VI (5178-17) від 06.07.2012 }

9. Під час проведення опису майна боржника - юридичної особи та накладення арешту на нього державний виконавець також використовує відомості щодо належного боржнику майна за даними бухгалтерського обліку. Під час прийняття державним виконавцем постанови про арешт майна боржника арешт поширюється на усі поточні рахунки боржника, у тому числі ті, що будуть відкриті боржником після винесення державним виконавцем постанови про арешт майна.

Майно боржника - це кошти боржника в гривнях, у іноземній валюті, у цінних паперах, інші цінності - ювелірні й побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінних каменів і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів тощо, інші матеріальні предмети та майнові права.

У першу чергу стягнення за виконавчими документами звертається на кошти боржника у гривнях, іноземній валюті, на інші цінності, в тому числі кошти на рахунках та вкладах боржника в установах банків та інших кредитних організаціях, на рахунки в цінних паперах у депозитаріях цінних паперів.

Пунктом 5.6.1 Інструкції про проведення виконавчих дій, затвердженої наказом Міністерства юстиції України 15 грудня 1999 р. № 74/5, зареєстрованої в Мін'юсті України 15 грудня 1999 р. за № 865/4158 (із змінами та доповненнями), передбачено, що арешт майна полягає у проведенні його опису, оголошенні заборони розпоряджатися ним, а в разі потреби - в обмеженні права користування майном або його вилученні в боржника та передачі на зберігання іншим особам.

У виконавчому провадженні арешт на майно боржника включає в себе комплекс процесуальних виконавчих дій щодо заборони вільного розпорядження та користування таким майном.

Арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження може здійснюватися як під час відкриття виконавчого провадження, так і в процесі здійснення інших виконавчих дій.

Згідно абз. 2 ч. 2 ст. 25 Закону України «Про виконавче провадження» державний виконавець приймаючи до виконання виконавчий документ в постанові про відкриття виконавчого провадження вказує про необхідність боржнику самостійно виконати рішення у строк до семи днів з моменту винесення постанови та зазначає, що у разі ненадання боржником документального підтвердження виконання рішення буде розпочате примусово із стягненням з боржника виконавчого збору і витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій. За заявою стягувача державний виконавець з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження може накласти арешт на майно та кошти боржника, про що виноситься відповідна постанова.

Тобто саме на стадії відкриття виконавчого провадження від оперативності дій державного виконавця залежить своєчасність та повнота виконання виконавчого документом, тому стягувачові надається додаткова гарантія забезпечення його прав у виконавчому провадженні, що виявляється у вжиті державним виконавцем додаткових заходів щодо виконання виконавчого документа.

Згідно зі статтею 57 Закону України „Про виконавче провадження” арешт майна боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення.

Арешт на майно боржника може накладатися державним виконавцем шляхом:

винесення постанови про арешт коштів та інших цінностей боржника, що знаходяться на рахунках і вкладах чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах;

винесення постанови про арешт коштів, що перебувають у касі боржника або надходять до неї;

винесення постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження;

проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту.

Постановами, передбаченими ч. 2 цієї статті, може бути накладений арешт у розмірі суми стягнення з урахуванням виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій та застосованих державним виконавцем штрафів, на все майно боржника або на окремі предмети. Копії постанови, якою накладено арешт на майно боржника та оголошено заборону на його відчуження, державний виконавець надсилає органам, що здійснюють реєстрацію майна або ведуть реєстр заборони на його відчуження.

Копії постанови державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника надсилаються не пізніше наступного робочого дня після її винесення боржнику та банкам чи іншим фінансовим установам або органам, зазначеним у частині другій цієї статті. Постанова державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Про проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту державний виконавець складає акт опису та арешту майна боржника. Під час проведення опису та арешту майна боржника державний виконавець має право оголосити заборону розпоряджатися ним, а в разі потреби - обмежити права користування майном, здійснити опечатування або вилучити його у боржника та передати на зберігання іншим особам, про що зазначається в акті опису та арешту. Вид, обсяг і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин.

Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою передбачену законом відповідальність зберігача майна.

Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації здійснюється у строк, встановлений державним виконавцем, але не раніше ніж через п'ять днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту.

Виявлені під час опису цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і не пізніше наступного робочого дня передаються на зберігання установам Національного банку України, які зобов'язані прийняти їх на безоплатній основі. Арешт на цінні папери накладається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.